



מ"ת (מרכז) 27261-06-18 - מדינת ישראל נ' איתן קופלוביץ'

מ"ת (מרכז) 27261-06-18 - מדינת ישראל נ' איתן קופלוביץ' מחוזי מרכז

מ"ת (מרכז) 27261-06-18

מדינת ישראל

נגד

איתן קופלוביץ' (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[26.07.2018]

כבוד השופט עמי קובו

ב"כ המבקשת - עו"ד רמי שיינפלד

ב"כ המשיב - עו"ד נס בן נתן

החלטה בעניינו של המשיב 3

רקע

1. בקשה למעצר המשיב 3 (להלן: "המשיב") עד תום ההליכים בעניינו.
2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); ייבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים"); ניסיון ייבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 יחד עם 19א לפקודת הסמים ביחד עם סעיף 25 לחוק.
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, עובר ליום 24.4.18, קשר מרדכי יוספוף (להלן: "מוטי") עם אברהם ביטון (להלן: "אבי"), עם המשיב ועם אחרים שזהותם אינה ידועה, קשר לייבא מקולומביה לישראל ולהחזיק כ- 102 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין ששווים כ- 40 מיליון ₪. במסגרת הקשר סוכם כי אבי יעמוד בקשר מול הגורמים המשלחים בקולומביה, הסמים ישלחו באמצעות ספינה לארץ וכי מוטי והמשיב יהיו אחראיים על קבלת הסמים בארץ מנציג המשלחים. בנוסף סוכם כי המשיב יהיה אחראי על הובלת הסמים ממקום קבלתם לאילת. בהתאם לסיכום נשלח סם מסוג קוקאין במשקל כולל של כ- 95 ק"ג נטו לישראל, אולם הסם נתפס על ידי גורמי האכיפה בקולומביה. במסגרת פעילות משטרתית הועברו לישראל סמים במשקל כולל של 10.149 ק"ג נטו, מתוך הסם שנתפס. בהמשך, ובמסגרת הפעילות המשטרתית, הוכנסו לתוך ארבעה שקים 25 אריזות, כאשר אריזה אחת הכילה סם מסוכן מסוג קוקאין ו- 24 אריזות הכילו חומר הנחזה להיות סם. סה"כ הכילו ארבעת השקים סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 4.900 ק"ג. השקים נמסרו לידי של סוכן משטרת.
- ביום 2.5.18 התקשר נציג מטעם המשלחים, שזהותו אינה ידועה, לסוכן אשר הנציג סבר כי הוא חלק מהקשר, וידא עם הסוכן כי הסמים בידו והודיע לו כי בעוד יומיים יצור עמו אדם אחר קשר וימסור לו את שם הקוד "ספירו". ביום 7.5.18 התקשר מוטי לסוכן, מסר לו את שם הקוד וקבע להיפגש עמו. במהלך הפגישה התנה הסוכן את העברת הסם תמורת תשלום, בניגוד לתכנית הקשר המקורית.



מוטי עמד בקשר רציף עם אבי ועם המשיב ועדכן אותם בקיומה של הפגישה ובמחלוקת הכספית וביקש את עזרתם. אבי ומוטי סיכמו ביניהם כי אבי ישוחח עם המשלחים ובמקביל סיכמו מוטי והמשיב שהמשיב יגייס את הכסף. בהמשך סיכם מוטי עם הסוכן שהעסקה תבוצע ביום 14.5.18 ועדכן בכך את אבי ואת המשיב. בהתאם לסיכום שוחח אבי עם המשלחים. כמו כן, המשיב ניסה לגייס את הכסף מאחרים שאותם הכיר היכרות מוקדמת. ביום 14.5.18 נפגש מוטי עם הסוכן והעביר לידיו של הסוכן 14,500 יורו במזומן והסוכן מסר לידו שני שקים אשר הכילו אריזות סם מסוג קוקאין במשקל של כ- 1.2 ק"ג, ואריזות דמה.

במעשים הללו קשר המשיב, יחד עם מוטי ואבי, קשר לייבא לישראל ולהחזיק סם מסוג קוקאין במשקל של 102 ק"ג. הנאשם ייבא, ביחד עם מוטי ואבי, סם מסוג קוקאין במשקל של 10.149 ק"ג, וניסה לייבא, יחד עם מוטי ואבי, סם מסוג קוקאין במשקל של 85 ק"ג.

4. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, ואולם הוסכם בין הצדדים כי קיימת אינדיקציה לחרטה מצדו של המשיב, לאחר שהסמים הגיע לישראל. עוד הוסכם כי המשיב ידע מלכתחילה שמדובר בעשרות קילוגרמים של סם מסוג קוקאין וזאת גם אם לא ידע מלכתחילה על הכמות המדויקת. הסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה. בהמשך לכך נשלח המשיב לקבלת תסקיר שירות המבחן, תוך שהובהר כי אין בהחלטה בדבר קבלת התסקיר כדי ליצור ציפייה בלבו של המשיב.

תסקיר שירות מבחן

5. המשיב כבן 46, נשוי בשנית ואב ל- 3 ילדים, טרם מעצרו התגורר באילת עם רעייתו ושניים מבניו, וניהל עם רעייתו חנות למכירת אביזרי מין. הוריו התגרשו כאשר היה כבן 3 ואביו נפטר לפני כ- 14 שנה כתוצאה מהתמכרות לסמים קשים שהחלה לאחר פציעה קשה בתאונת דרכים שעבר. המשיב סיים 11 שנות לימוד, והשלים שירות צבאי מלא. המשיב השלים הליך פשיטת רגל לפני כ- 10 חודשים, אך נותר חייב לבנק כ- 170,000 ₪ נוכח פתיחת עסק והלוואות נוספות שלקח. המשיב מסר כי החל לצרוך סמים מסוג גראס וחשיש בגיל 14, בנסיבות חברתיות. לקראת גיוסו לצבא הפסיק ולאחר שחרורו שב להשתמש באופן יומיומי בקנביס ובנוסף בסמי מסיבות בסופי שבוע. מסר כי בשנים האחרונות מוסיף להשתמש בקביעות בקנאביס אך הפחית את הכמויות. במהלך שנת 2004 פנה מיוזמתו ליחידה לנפגעי סמים וטופל במשך 4 חודשים, אך הטיפול הופסק לאחר שהתברר כי הוא ממשיך לצרוך סמים. מסר כי על אף המחירים שמשלם נוכח השימוש בסמים הוא מתקשה להפסיק. לאחרונה התבשר כי בנו הבכור לוקה במחלה, וחוסר יכולתו לתמוך בו מעצימה את קשייו במעצר.

המשיב תיאר קשר חברי עם הנאשם 2 וקושי לעמוד בפיתוי נוכח חובותיו. המשיב הדגיש את חלקו המינורי בכתב האישום, חרטתו ושיתוף פעולה בחקירות. שירות המבחן התרשם כי המשיב מנהל אורח חיים בלתי יציב לאורך השנים מבחינת תעסוקתית ומשפחתית. ברקע לכך נסיבות משפחתיות מורכבות ואובדנים בלתי מעובדים שתרמו אף להתמכרות לסמים בגיל צעיר. עוד התרשם שירות המבחן כי המשיב מאופיין בדפוס התמודדות נמנע ומחפש אחר פתרונות מהירים לקשייו, בכלל זה הרגשיים וכן הכספיים כפי שעולה מבחירות שוליות לאורך השנים. ניכר כי נוכח דפוסיו והתנהלותו, הוא מתקשה למלא תפקידים שונים באחריות וכן ניסיונות לערוך שינויים בחייו אינם צולחים, וזאת בהיעדר שינוי פנימי והפסקת השימוש בסמים וכשברקע המשך קשרים שוליים. בצד זאת ניתן לזהות כי על אף ההתמכרות הפעילה לסמים, בשנים האחרונות חלה התמתנות מסוימת במעורבות פלילית.



שירות המבחן בחן שלוש מפקחות, רעייתו של המשיב, חמותו וכן חברת המשפחה אשר יפקחו עליו בעיר מגוריו, אילת, והתרשם כי השלוש מבינות את תפקידן ומתאימות לשמש כמפקחות עליו. רעייתו של המשיב הייתה מודעת לכך שהמשיב משתמש בקנביס, אף בתוך הבית, וניסתה להשפיע עליו לפנות לטיפול ולהפסיק את השימוש, אך ללא הצלחה. אף חברת המשפחה הייתה מודעת לכך שהמשיב משתמש בקנביס, אך הופתעה מנסיבות מעצרו. שירות המבחן נתן דעתו לכך שמשמעות המלצתו, היא החזרת המשיב לסביבת מגוריו שם השתמש בסמים בקביעות, ואולם סבר כי החלופה מוצעת מותאמת, כשהסיכון במצבו של המשיב אינו קשור בהכרח לאזור גאוגרפי כזה או אחר. נוכח זאת המליץ שירות המבחן על שחרורו לחלופה.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד נס בן נתן, מדובר במקרה ייחודי שמאפשר שחרור. אין דינו של מי שהיה נחוש לבצע את העבירה מתחילתה ועד סופה כדין מי שיש לו נקיפות מצפון והוא מתחרט וחוזר בו. ניתן לראות בכתב האישום כי המשיב היה אמור להגיע ולקבל לידייו את הסמים כדי להעבירם לאילת, אך בפועל הוא שינה את דעתו ולא רצה לעשות זאת. גילויי החרטה של המשיב היה עוד לפני שהמטרה נכנסה לתמונה, דבר אשר מפחית את מסוכנותו. קל וחומר עכשיו כאשר המטרה מודעת לפרשה ויש נגדו כתב אישום. הוא שיתף פעולה עם החוקרים. בנוסף, המודעות שלו לגבי הכמות היא שונה מהמודעות של האחרים, וכן בפועל לא הגיעו 100 קילוגרם, אלא 10 קילוגרם בלבד. ניתן לראות כי חלקו של המשיב אינו המרכזי. הוא אינו מכיר אף אחד חוץ ממוטי, הוא אינו מכיר את אבי ואינו מכיר את שולחי הסמים. הוא אינו נטוע בעולם הסמים ויש להתחשב בשיתוף הפעולה שלו עם המטרה. הצריכה העצמית של הקנביס, שאותה הוא הפחית משמעותית, אינה עילה למסוכנות. המשיב נמצא בתנאי מעצר קשים משום שהוא טעון הגנה. לאחרונה התברר כי בנו הבכור סובל ממחלה ממארת. למשיב אין הרשעות קודמות מזה 10 שנים. מצבו הכלכלי קשה. המפקחות הגיעו מאילת ובלטה מחויבותן כלפי המשיב. חמותו של המשיב פרעה את החוב והחוב כבר אינו עומד על הפרק. כרגע כל רצונו הוא להיות עם בנו אשר חלה. נוכח כל הדברים הללו אין כל מסוכנות כי המשיב יחזור לסורו, ועל כן יש מקום להורות על שחרורו בפיקוח.

7. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד רמי שיינפלד, המשיב הינו חלק מתוך המעגל הפנימי של המתכננים. מדובר במי אשר היה מעורב בתכנון כשנה לפני הבאת הסמים ארצה. המשיב היה מוכן לקבל לידי עשרות קילוגרמים של קוקאין. המשיב ידע פרטים ספציפיים על שיטות ההברחה, אופן הביצוע וסוג הסם, וכן היה אמור לקבל בין 10 ל- 11 אחוזים משווי העסקה, כאשר שווי העסקה הינו 40 מיליון ₪. לא מדובר במי אשר היה רק נהג שהתבקש להגיע ברגע האחרון, אלא במי שהיה בלב ליבה של העשייה העבריינית. עוד יש לציין כי כאשר התקיימה הפגישה עם הסוכן, בה הם אמורים לקבל מהסוכן את כל הסמים, נכח גם המשיב. באותה פגישה סרב הסוכן למסור את הסם וביקש כסף, ואז המשיב ניסה לגייס את הכסף ולאחר מכן לא ניפגש עם הסוכן שוב. עוד יש לציין כי לא מדובר בתיק של בלדר שהביא כמה קילוגרמים בודדים, אלא מדובר בכמות של 300 אלף מנות של סם טהור והכמות הזו חייבת להילקח בחשבון.

באשר לתסקיר נראה כי חומרת העבירה כלל לא באה לידי ביטוי. כמו כן ברור כי לנאשם עדיין חובות גדולים וכי הרקע לביצוע העבירה טמון לכאורה באותם חובות. למרות זאת אין כל התייחסות למסוכנות הנובעת מכך. אין התייחסות לקשריו העבריינים. המשיב מכור לסמים, וקשר קשר לייבוא סמים בהיקף עצום ולמרות זאת אין התייחסות לכך. מדובר במי שלחובתו שש הרשעות קודמות. אמנם הרשעתו המשמעותית האחרונה מלפני 10 שנים אך לא מדובר במי שעולם הפשע זר לו. לפיכך מכלול הנסיבות מצדיקות את מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.



דין ומסקנות

8. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים סבורני כי במקרה דנן אין מנוס אלא להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ולא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור לחלופת מעצר או בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני.
9. בכל הנוגע לעילת המעצר, עסקינן בעבירות סמים שלגביהן נקבעה חזקת מסוכנות סטטוטורית בסעיף 21(א)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות - אכיפה מעצרים) תשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), כך שמעצר הוא הכלל וחלופת מעצר היא החריג. כדי לחרוג מהכלל על המשיב לסתור את חזקת המסוכנות הסטטוטורית תוך הצבעה על נסיבות מיוחדות (ראו לדוגמה בש"פ 1567/12 כהן נ' מדינת ישראל, (7.3.12); בש"פ 5836/12 אמארה נ' מדינת ישראל (9.8.12) וכן בש"פ 4251/17 מדינת ישראל נ' זאודי (18.6.17)).
10. הדרישה לנסיבות מיוחדות לשם סתירת חזקת המסוכנות, פורשה כנסיבות הנוגעות לביצוע העבירה או לנסיבות המיוחדות של המשיב, כגון גיל צעיר, העדר עבר פלילי, תסקיר חיובי, סיכויי שיקום, משך המעצר וחלקו היחסי של המשיב בעבירת הסמים (ראו למשל בש"פ 8155/15 קלר נ' מדינת ישראל (9.12.2015); בש"פ 4933/10 מדינת ישראל נ' שבי (7.7.2010)). לא זה המקרה שבפנינו.
11. כידוע, על אף התקיימות עילות המעצר, נדרש בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעים שפגיעתם בחירות המשיב פחותה, כאשר במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני (ראו: סעיפים 21-22, ו-22א-22ג לחוק המעצרים; בש"פ 2191/15 מדינת ישראל נ' שראפי (08.04.15); בש"פ 2819/15 פלוני נ' מדינת ישראל (17.05.015); בש"פ 3545/15 מדינת ישראל נ' חיים (08.06.15); בש"פ 8155/15 קלר נ' מדינת ישראל (09.12.15); בש"פ 4256/16 חסין נ' מדינת ישראל (20.7.16)).
12. בחינת המעשה והעושה
כאשר בוחנים את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של המשיב פחותה, יש לבחון את המעשה ואת העושה.
13. מבחינה "המעשה" - במקרה דנן, מדובר בעבירה אשר בוצעה תוך התארגנות ותכנון קפדני של מספר מעורבים, זהות חלקם עדיין לא ידועה לגורמי אכיפת החוק, אשר קשרו קשר ופעלו במטרה לייבוא כמות אדירה של כ- 100 קילוגרם סמים מסוג קוקאין מקולומביה לתחומי מדינת ישראל. המדובר בעסקה אשר שווה מוערך בכ- 40 מיליון ₪, אשר לשם ביצועה נדרש ממון רב, אשר לא יצאה בסופו של דבר לפועל רק בשל ערנות גורמי האכיפה בקולומביה שאיתרו את המשלוח בטרם יצא לדרכו, ובהמשך בעקבות פעילות משטרת ישראל.
14. יש לתת משמעות רבה לכמות העצומה של הסמים אשר עתידה הייתה להגיע ארצה במסגרת הקשר, אילו תכנית הקשר הייתה נושאת פרי. מדובר על כמות של 102 קילוגרם של סם מסוג קוקאין, כאשר פקודת הסמים מעמידה את כמות הסם לשימוש עצמי על 0.3 גרם. המשמעות היא שלא פחות מ- 300,000 מנות סם טהור היו עתידות להגיע לרחובות ולהיות מופצות לציבור המשתמשים בסמים. מדובר בהפצה, שלא לומר הצפה, רחבת היקף של סם מסוג קוקאין שהינו מן הקשים שבסמים.
- רק לשם השוואה יש להפנות לבש"פ 5240/18 קוזיאשוילי נ' מדינת ישראל (15.7.18) שם התייחס בית המשפט העליון (כבוד השופט ע' גרוסקופף) לכמות של כ- 4 ק"ג קוקאין וכ- 12,000 טבליות של סם מסוג MDMA כאל "סמים מסוכנים בכמויות עצומות". לעומת זאת, במקרה דנן מדובר בכמות שעולה עשרות מונים על כך.



15. נתתי דעתי לכך שחלקו של המשיב ביחס לחלקם של האחרים אינו המרכזי, וכן כי קיימת אינדיקציה לכך שבשלב מסוים, כאשר הסמים כבר היו בארץ, התחרט המשיב, לא מילא את חלקו בקשר ולא הגיע לפגישה שתואמה לצורך קבלת הסמים. נתתי דעתי גם לעובדה שבסופו של יום הגיעה לארץ כמות קטנה באופן משמעותי מהכמות המתוכננת, ולכך שהנאשם לא ידע את הכמות המדויקת של הסמים שהייתה אמורה להגיע לישראל, אלא ידע רק שמדובר בעשרות קילוגרמים.

אף על פי כן, חלקו לכאורה של המשיב במעשים לא היה שולי כלל ועיקר. מתוך כתב האישום עולה כי המשיב היה מעורב בייבוא הסמים ארצה עוד בשלבים הראשונים, כשנה לפני הגעתם בפועל ארצה. גם אם לא ידע בוודאות מהי כמות סמים המדויקת, הרי שידע כי מדובר בכמות גדולה של עשרות קילוגרמים ואף היה עתיד להרוויח מהעסקה סכום כסף לא מבוטל. יודגש כי אין המדובר בבלדר בלבד, אשר התבקש לשאת עליו את הסמים בתמורה לסכום קטן, אלא במי שהיה לו חלק משמעותי מתוכנית הבאת הסמים ארצה ומהתוכנית להפצתם ובתמורה לרווח כספי. המשיב אף לא פאסיבי במהלך הפעילות הפלילית, וכאשר התעוררה מבחינת מבצעי העבירה בעיה, בעת שהסוכן דרש סכום כסף נוסף, סיכמו מוטי והמשיב שהמשיב יגייס את הכסף הנדרש, והמשיב אף ניסה לכאורה לגייס את הכסף הנדרש מאחרים שאותם הוא מכיר היכרות מוקדמת. כלומר, המשיב היה אקטיבי בפעילותו להצלחת התכנית העבריינית המורכבת, וזאת עד לשלב שבו קיימת אינדיקציה לחרטה, לאחר שהסמים היו בישראל, ובטרם נמסרו מהסוכן. כמו כן, סבורני כי לא ניתן לזקוף לזכותו של המשיב את העובדה כי בסופו של יום הגיעה לתוך תחומי מדינת ישראל כמות חלקית בלבד של הסם ("רק" 10 ק"ג סמים), מתוך הכמות המקורית שנשלחה של 95 ק"ג. זאת לאור העובדה כי העובדה שלא כל הסם שנשלח הגיע לישראל נבעה אך ורק מפעילות גורמי אכיפת החוק בקולומביה ובישראל, מבלי שהמשיב וחבריו לקשר ידעו על כך דבר. נוכח זאת הרי שהמשיב היה לכאורה חלק מהמעגל הפנימי של מבצעי העבירה ומכאן נלמדת מסוכנותו.

עוד יש לתת את הדעת לכך שזהותם של חלק מהמעורבים בפרשה, עדיין אינה ידועה למאשימה, והם לא נתפסו, וזאת הגם שקשריו של המשיב הינם עם הנאשם 2, וכפי הנראה שלא עם אותם גורמים.

16. מבחינת "העושה" - התקבל תסקיר שירות המבחן. על פי התסקיר עולה כי המשיב כבן 46, נשוי בשנית ואב ל- 3 ילדים. המשיב החל לצרוך סמים מסוג קנביס וחשיש בגיל 14, בהמשך גויס לצה"ל והפסיק את השימוש בסמים, אך לאחר שחרורו שב להשתמש באופן יומיומי בקנביס ובנוסף בסמי מסיבות בסופי שבוע. כיום המשיב ממשיך לצרוך סמים מסוג קנבוס באופן קבוע על אף המחירים שמשלם. ניסיון קודם לגמילה, אליו פנה מיוזמתו, לא צלח. מצבו הכלכלי של המשיב קשה, הוא הוכרז פושט רגל וצבר חובות. מצבו הכלכלי וכן קשריו החבריים עם הנאשם 2 בכתב האישום עמדו ברקע לביצוע העבירות. שירות המבחן התרשם כי המשיב מנהל אורח חיים בלתי יציב לאורך השנים, מאופיין בדפוס התמודדות נמנע ומחפש אחר פתרונות מהירים לקשייו. בהיעדר שינוי פנימי והפסקת השימוש בסמים, ניסיונות לערוך שינויים בחיי אינם צולחים. חרף זאת התרשם שירות המבחן באופן חיובי מהחלופה המוצעת ולבסוף המליץ על שחרורו של המשיב לחלופה.



17. כידוע תסקיר המעצר הוא כלי עזר מקצועי בלבד ואינו כובל את שיקול דעתו של בית המשפט (ראו: בש"פ 8097/14 פלוני נ' מדינת ישראל (9.12.14)). עורכי תסקירי שירות המבחן הינם אנשי מקצוע מיומנים שלהם מומחיות בבחינת התנהגותו של המשיב המובא בפניהם. ואולם המלצת שירות המבחן הינה המלצה בלבד והיא אינה מחליפה את שיקול דעתו של בית-המשפט (ראו בש"פ 4272/12 מדינת ישראל נ' זזה (1.6.12), ובהקשר לעבירות הסמים ראו גם בש"פ 3740/11 אל עלאין נ' מדינת ישראל (24.5.11)).
18. בנוסף, לא ניתן לקבוע כי מדובר במשיב נעדר עבר פלילי או כזה שהעולם העברייני זר לו, וזאת על אף שהרשעתו האחרונה הינה משנת 2014 בגין עבירה משנת 2008. לחובתו של המשיב 6 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, מרמה, זיוף, התחזות וסמים, לרבות עבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בגין עבירות הסמים אף ריצה המשיב בשנת 2006 מאסר בפועל למשך 20 חודשים. הרשעותיו של המשיב מלמדות כי עולם הסמים אינו זר לו והוא נטוע בו כבר שנים רבות. אמנם בשנים האחרונות נראה כי התנהגותו הפלילית התמתנה ואולם לא ניתן להתעלם מהפער בין התמתנות ההתנהגות הפלילית לבין רף המעשים לכאורה אשר מיוחסים לו. בהקשר זה יפים דברי בית המשפט העליון בבש"פ 7898/13 מדינת ישראל נ' אבו כף (26.11.13), שם התייחס בית המשפט למשיבים נעדרים עבר פלילי בכלל (במובחן ממקרה דנן) וקבע:
- "בית משפט זה עמד פעמים רבות על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממי שעוסקים ביבוא ובסחר בסמים. זאת נוכח פגיעתם הקשה והרעה של הסמים והחולי החברתי שהם גורמים וכן נוכח הפיתוי הממוני הכרוך בכך למי שעוסקים בעבירות אלה. עוד הדגיש בית המשפט כי לא אחת מעורבים בעבירות סמים אנשים נעדרים עבר פלילי ועל כן אין לראות בעובדה זו חזות הכל... בהינתן כל האמור לעיל חזרנו וקבענו כי רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה לשלול את חזקת המסוכנות הקמה בעבירות מסוג זה ולהורות על שחרורם של עברייני הסמים לחלופת מעצר".
19. כמו כן המשיב סובל מהתמכרות ארוכת שנים לסמים ממנה אינו מצליח להיגמל, והליך טיפולי אשר בו החל לפני מספר שנים לא צלח. יודגש כי הליך משמעותי של טיפול גמילה מסמים אינו עומד על הפרק בשלב זה.
20. העובדה שהמשיב שיתף פעולה בחקירתו ובשל כל כך הוא אף טעון הגנה במעצר, אכן צריכה להיזקק לזכותו, ואולם אין בה כדי להכריע את הכף.
21. בסיכומו של עניין זה, בחינת שילוב העושה והמעשה, מעלה כי מדובר ברף מסוכנות משמעותי מצדו של המשיב להישנות עבירות דומות.
- בחינת מערך הפיקוח המוצע
22. הגם ששירות המבחן התרשם מיכולתן ורצינותן של המפקחות, אינני סבור כי החזרת המשיב אל ביתו באילת, המקום שבו הוא נוהג לצרוך סמים כדרך קבע ואשר בו הוא ניהל עד עתה קשרים עם סוחרים סמים לצורך צריכתו העצמית, בדיעתה של רעייתו, המפקחת המוצעת, הינה חלופת מעצר שיש בה כדי לאיין את מסוכנותו. כמו כן אינני שותף להתרשמות שירות המבחן מהמפקחות המוצעות. כפי העולה מהתסקיר, רעייתו של המשיב וכן חברת המשפחה ידעו כי המשיב משתמש בסמים בביתו. רעייתו טענה שאף ניסתה להניא אותו מלהמשיך ולצרוך סמים, אך הדבר לא עלה בידה. יש בכך כדי להצביע על העדר יכולתה לשמש גורם בעל סמכות על המשיב. סבורני כי סביבתו הקרובה של המשיב, לרבות רעייתו וחברת המשפחה, התייחסו בקלות ראש למעורבותו של המשיב בסמים עד כה, והן מגוננות עליו יתר על המידה, ומכאן שקיים קושי לתת בהן אמון שהפעם ידעו לזהות מצבי סיכון. חקירתה הנגדית של רעיית המשיב בבית המשפט העלתה כי היא בקיאה היטב בכמויות הסמים המדויקות שהמשיב החזיק בביתו, והתרשמתי כי היא סברה שאין שום קושי בהחזקת הסמים בבית ובצריכתם על-ידי המשיב. חקירתה הנגדית של ידידת המשפחה מעלה כי היא אינה ערה כלל למצבי סיכון בעניינו שלה משיב. גם אם המפקחות מבינות באופן טכני את תפקידן, איני סבור כי יש ביכולתן להציב למשיב גבולות אפקטיביים (ראו בש"פ 6855/11 פלוני נ' מדינת ישראל (27.9.11)). במקביל קיים קושי לתת אמון במשיב אשר יקפיד על תנאי שחרור או על תנאים בפיקוח אלקטרוני שייקבעו.



כמו כן, העובדה שאחד מתפקידיו המרכזיים של המשיב בקשר הפלילי היה להיות אחראי על קבלת הסמים בישראל ולהובלתם לאילת, מעלה קושי רב בנוגע לאפשרות להורות על מעצר בית בעיר אילת, וזאת שבעבירות מסוג זה, ניתן לכאורה לבצע את העבירה מכל מקום.

הפסיקה והאיזון הראוי

23. נתתי דעתי אף לפסיקה אשר הגיש ב"כ המשיב ובה הורו בתי המשפט השונים על שחרורם לחלופה או על המשך מעצרם בפיקוח אלקטרוני של משיבים שיוחסו להם עבירות בעלות אופי דומה. אולם סבורני כי לא ניתן ללמוד גזירה שווה מהחלטות אלה, וזאת בעיקר נוכח כמות הסם העצומה במקרה דנן, אשר עתידה הייתה להגיע אל תוך תחומי מדינת ישראל כתוצאה מביצוע העבירות לכאורה, אשר עולה עשרות מונים על הכמויות המופיעות באותן החלטות, וכן נוכח הנסיבות האישיות של אותם המשיבים אשר היו ברובם נעדרי עבר פלילי. כך למשל בש"פ 4919/18 ברוקס נ' מדינת ישראל (16.7.18) שם דובר על משיב בעל התמכרות לסמים אשר הביע נכונות ונמצא מתאים לשילוב בקהילה טיפולית ואשר יוחס לו ייבוא של 7 ק"ג סם מסוג קוקאין; בש"פ 5240/18 קוזיאשווילי נ' מדינת ישראל (15.7.18) שם דובר על משיב ללא עבר פלילי ובעבירה של ייבוא של 4 ק"ג קוקאין, ו- 11,000 טבליות MDMA; מ"ת (מח' מרכז-לוד) 22701-09-16 מדינת ישראל נ' קליין (8.12.16) שם דובר על צעיר כבן 20 נעדר עבר פלילי אשר יוחס לו ייבוא של 7 ק"ג קוקאין; (מח' מרכז-לוד) 11768-07-16 מדינת ישראל נ' אלס (5.10.16) שם דובר על משיב נעדר עבר פלילי אשר יוחס לו ייבוא של כ- 13,000 טבליות MDMA וכן אבקת סם MDMA במשקל של 1,300 גרם; (מח' מרכז-לוד) 16854-04-18 מדינת ישראל נ' קוצר (14.6.18) שם דובר על משיב נעדר עבר פלילי אשר יוחס לו ייבוא של כ- 8 ק"ג סם מסוג קוקאין ו- 1830 טבליות של סם מסוג MDMA; במ"ת (מח' מרכז-לוד) 69638-09-16 מדינת ישראל נ' גאן (13.11.16), דובר במשיבה 2, צעירה לימים, ללא כל עבר פלילי קודם. כאמור לעיל, כמות הסם אשר במקרה דנן היה המשיב מעורב בקשירת הקשר לייבאה (בהיקף של 102 ק"ג, ואף בהנחה שהמשיב ידע לכאורה על כוונה לייבא "רק" עשרות ק"ג), מצביעה על היקף מעורבותו של המשיב בעולם הסמים, ובקשר שלו עם גורמים עבריינים אשר היה ביכולתם לממן ולהוציא לפועל תכנית כזו. עוד יצוין, כי בניגוד לחלק מהמקרים המתוארים בפסיקה לעיל, המשיב אינו בגדר בלדר בלבד, אלא מי שהיה מעורב בתכנון ובקשירת הקשר מראשיתם.

24. עוד נתתי דעתי לכך שחמותו של המשיב סייעה למשפחת המשיב להחזיר את החובות לבנקים, אשר עמדו ברקע לביצוע העבירה, ואולם אני סבור שיש בכך כדי להפריך את חזקת המסוכנות.

25. בנסיבות אלה, לא ניתן להורות על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים. לאור זאת, יש לבחון האם ניתן בנסיבות המקרה דנן להסתפק במעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. ואולם, אני סבור כי ניתן לאיין או להפחית את המסוכנות אף באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני. ראשית, מדובר בעבירות אשר ניתן לבצע את חלקן אף מבלי לצאת מהבית, וזאת בפרט בכל הנוגע לתכנון ולקשירת הקשר. שנית, על פי סעיף 22 ב' (ב) לחוק המעצרים אין מקום להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות שבהן קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו. במקרה דנן, לנוכח רף המסוכנות הגבוה אשר נלמד מהמעשה ובהתחשב בחלקו היחסי ובכמות הסם, לאור עברו הפלילי של המשיב אשר כולל אף ריצוי עונש מאסר בפועל של 20 חודשים בגין עבירות סמים, לאור גילו שאינו צעיר (יליד 1972), ולאור חולשת מערך הפיקוח המוצע, ועל אף המלצתו החיובית של שירות המבחן, סבורני כי לא קיימים טעמים מיוחדים, אשר יש בהם כדי להצדיק את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

26. בנסיבות אלה, ובאיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי בשלב זה יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

27. בשולי הדברים יש לציין כי נתתי דעתי למצבו הרפואי של בנו של המשיב, אשר מפאת צנעת הפרט לא פורטו הדברים במלואם. בהקשר זה יובהר כי ככל שחלילה מצבו של הבן יחמיר בצורה משמעותית בהמשך, יהיה רשאי המשיב להגיש בקשה לעיון חוזר בעניינו, וזאת מבלי שיש בכך כדי להביע דעה באשר לתוצאות הבקשה. סוף דבר

28. אשר על-כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו. המשיב יהיה רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר, כמפורט לעיל.

מזכירות בית-המשפט תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ד אב תשע"ח, 26 יולי 2018, בנוכחות הצדדים.